Ч. 133. Пятниця 28 (15) червня 1907 Рік XVII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за злоЖенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

**Передплата** у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(З Ради державної — Справи угорскі. — Події в Росиї).*

По виборі на президента палати др. Вайскірхнер подякувавши за вибір, заявив, що здає собі в тій хвили справу із ваги задач, які ждуть палату, а за які президент єсть співодвічальний. То перша дійстна народна палата в історії Австриї. Надії всїх народів звернені до діяльности сеї палати. Всї народи надїють ся позитивних реформ социяльних. Тілько звершенє тих надій увінчає остаточно діло виборчої реформи. Бесїдник бачить добре трудности, які буде мусїла палата побідити при доконуваню тих праць. Апелює до роботячости палати: як она найде ся, то буде й спосібність до працї. З свого боку прирікає президент, що всецїло віддасть ся службі тим задачам, а просить також тих послів, які не наділили его своїм довірєм, щоби вірили в его добру волю. При береженю особистого погляду він сильно рішений поступати з цїлою рішучостию, свобідний від всїх впливів. Вірність бесїдника супротив нїмецкого народу не буде для него перепоною в примінюваню справедливости супротив инших народів при кермованю справами палати. Бесїдник просить о взглядність і поперте при береженю гідности й поваги палати і кінчить висловленєм надії, що спільними силами удасть ся палатї сповнити задачі яких вижидає населенє. Вкінци дякує бесїдник та труди послови Функому, що був доси президентом з віку.

Вчера відбула ся конференция провідників клюбів. Обговорювано спосіб роздїлу мандатів до комісий. Пос. Люеґер був за тим, аби диким не признано нїяких мандатів. Против того запротестували пос. Іро і Офнер. Згоджено ся, аби число членів тих комісий, які будуть числити 52 членів підвисшити на 53, щоби в той спосіб дикі посли в них могли мати якийсь мандат: Що до роздїлу мандатів до комісий, принято слїдуючий ключ: В комісиях, числячих 28 членів припадає один мандат на 20 членів сторонництва, а в тих, які числять 53 членів, припадає один мандат на 10 членів. Раджено дальше над вибором квотової депутациї і над способом полагодженя пильних внесень. — П. Президент мінїстрів бар. Бек, повідомив, що нинї внесе предложенє о реформі реґуляміну. Президент Вайскірхнер заявив, що зажадає нинї повновласти до висказаня цїсареви у відповіди на престольну промову чувств льояльности і чолобитности. П. Льоеґер заповів внесенє о вибір комісиї для справи обходу послїдного ювілею правлїня цїсаря. П. Кіярі має поставити внесенє в справі помноженя становищ віцепрезидентів палати.

Засїданя палати послів відбудуть ся в сїм тиждни ще нинї і завтра, а відтак буде перерва аж до вторка. — Часописи доносять, що правительство хоче замість диєт посольский завести пенсиї по 7000 корон річно на одного посла.

В угорскім соймі президент Юст заявив, що по скінченю загальної дискусиї над зелїзничими предложенями уділить голосу ще лише тим послам, котрі предложили внесеня в язицї мадярскім, а не також тим, котрі предложили внесеня в хорватскім язицї. Рівнож не уділить голосу тим всїм, котрі предложили внесеня рівнозвучні. Розпочала ся дискусия. На жаданє Хорватів, котрі поставили відмінне внесенє, відбуде ся на нинїшнім засїданю поіменне голосоване над тою справою.

Угорска квотова депутация відбула вчера перед полуднем засїданє. По звиж двогодинних нарадах принято виготовлене референтом „нунциюм". Постановлено, аби депутация представила его членам австрийскої депутациї квотової і висказано готовість розпочати устні переговори, в котрім то случаю австрийска квотова депутация, ще в сїм тиждни мала би при-

---

## Хвиля забутя.

(З росийского — Всевол. Соловева).

Я вийшов був з дому з тяжкою головою, з чувством томлячої журливої туги, котрої нїяк не можна було позбути ся. Хотїло ся менї лише розрухати ся, іти куди небудь, от так без цїли, аби лише нїхто не застав мене, аби нїхто не приневолив мене говорити і думати.

Мене обдав вогкий петербурский жовтневий вечер, цїлий насичений густою мракою і міскими сопухами. Ліхтарнї сьвітили ся сумно, прохожі брели по розрідлім снїгу, повози гнали розкидуючи довкола болото, ріжні голоси і тони зливали ся в одностайний гамір, а цїлий той здвиг видав ся менї злишною роботою пущеної в рух машини.

Я поспішав безнастанно наперед, займаючи перехожих і дивно, що не дістав ся коням під ноги; видавало ся немов би гнала мене невідома сила, немов би бояв ся, що десь там прийду за пізно.

З кождою хвилею я забував ся що раз більше і перестав розпізнавати окруженє. В такім станї я опинив ся на Невскім проспектї, на Казаньскій торговици майже перед самим дишлем воза, котрий мало що не переїхав мене; відтак заблищала передомною ясно осьвічена будова Гостинного двора. Настало знов забутє, паморока; туга томила мене безнастанно а дихати не було чим.

Вкінци я зупинив ся.

— І чого я так спішу? і куди?

Я замітив, що серед того забутя, було у мене якесь бажанє, якась цїль... Я зачав згадувати собі.

— Добре... я вже пригадав собі!... До когож менї йти иншого, як не до него?

Іменно в такі сумні, злі вечері, коли все мене дразнило, коли не хотів нікого і нїчого бачити, я радо заходив до него, в его тихий, затишний куток. Він все був у себе дома і все сам один. Витав мене з пером в руцї, або за книжкою і усьміхав ся до мене своїм любим задумчивим усьміхом — і три, чотири години минали незамітно серед оживленої розмови.

Він говорив радо і говорив з поривом. Знав про все, займав ся всїм, все передумав і замітив і на все мав ясний, бистроумний, відмітний погляд.

Крім того ще було менї у него любо і тихо. Людям він не видавав ся тим, чим був; они признавали его заслугу; богато з них завидували єму его становищ, а мимо того був він найнещасливійший чоловік, з яким я коли небудь в житю стрітив ся. Однако перед тими другими умів добре заїти ся зі своїм безнадійним горем, так що его уважали за безжурного, спокійного і щасливого чоловіка.

Але менї була звістна мрачна тайна, котра давно обгорнула цїле его житє.

— Добре, зайду до него; та й куди инде менї іти? Я завернув на знакому улицю і скоро опинив ся перед слабо осьвіченою брамою кількаповерхового дому. Дверника, старого дурноватого Чухонця, а до того неробу, яких мало, не було, як звичайно. Я скоро вийшов на сходи і задзвонив.

Двері відчини ся в тій хвили; він відчинив їх менї сам, немов ждав на мене. Я вступив до знакомої передної комнатки, осьвіченої стїнною лямпою.

— Я знав, що то ви... Добре, що прийшли! — говорив він, ласкаво усьміхаючись і подаючи менї свою маленьку, зимну руку, котру я сердечно стис.

Поклавши плащ на столї, я пійшов за ним через темну комнату до кабінету. Тут, як завсїгди було тепло і любо; на невеликім округлім столї серед комнати лежали купи книжок і горіли дві сьвічки під накривою. Він сїв на своїм низькім, улюбленім килимку і звичайним рухом повів рукою по високім незвичайно гарнім чолї.

Єго очи дивили ся уперто на менэ і горіли якимсь дивним блеском, так, що від того погляду обняла мене тревога.

Я присїв побіч него і запитав ся:

— Чого дивитесь на мене так дивно?

— Давно вже, як вас бачив — саме від пори мого від'їзду! — відповів він на те.

Менї пригадало ся, що справдї ми не бачили ся від хвилї его виїзду на село.

Я взяв ся его розпитувати, як жило ся єму за цїлий той час і чим тепер займає ся.

Він усьміхав ся заєдно, а я замітив в его усьмішцї щось дивного, нїби загадочного.

— Живе ся менї дуже добре — говорив він — я й нїколи не думав, що колись так добре буду жити...

— Ну, славити Бога — відповів я, але зараз подумав недовірчиво:

бути до Будапешту. До тих переговорів вибрано комітет з сїмох членів.

Як доносить урядове угорске бюро кореспонденцийне, на місце уступившого бана Хорватиї ґр. Пеячевича іменовано баном президента табулї Александра Рокичкая. Нинї новий бан зложить в присутности президента угорского кабінету др. Векерлього присягу в руки цїсаря.

З Росиї доносять знов про великий напад рабунковий на державні гроші. Именно в Тифлисї на Кавказї, на Ериваньскій площи, в самій середині міста, де панує найсильнїйший рух публики довершено вчера того нападу серед таких обставин. Площею їхав віз з грішми під охороною 5 козаків і 2 вояків піших. В возї везено 250.000 рублів. Ті гроші мали бути переслані до філїї банку державного. Коли віз в'їхав на Ериваньску площу, кинено бомбу, котра вибухнула з великим гуком. Публика кинула ся утїкати. Відтак почали злочинцї кидати одну бомбу за другою, котрі вибухали зі страшною силою, ширячи переполох і убиваючи людий. В доохрестних домах вилетїли всї вікна і двері, а навіть повалили ся комини. Двох урядників банку державного викинено з воза. Мішок з грішми і сам віз пропали без слїду. Число жертв поки що не звістне. Відомо тілько, що погибли два вояки, а крім того 25 осіб має бути убитих. Загалом кинено вісїм бомб. Число напастників незвістне.

В Москві відбуває ся тепер з'їзд представителїв земств. З'їзд заявив ся всїми голосами против 8, против заведеня загального голосованя при виборах до земств і ухвалив, що право голосованя до земств мають мати лише ті, котрі викажуть ся відповідним маєтком. — Відтак ухвалив з'їзд резолюцию висказуючу пересьвідчене, що ніякі реформи не доведуть до пожиточної цїли в Росиї так довго, доки там буде панувати анархія і тому треба візвати правительство, аби рішучими средствами здавило анархію і всякі революцийні змагання. При голосованю над тою резолюциєю вийшло 22 членів з'їзду, котрі не годили ся з нею.

# Новинки.

Львів, дня 27-го червня 1907.

**— Іменованя.** П. Мінїстер скарбу іменував рахункових радників: Ів. Менциньского і Андр. Копача старшими радниками рахунковими при краєвій дирекциї скарбу у Львові, а провізоричного секретаря прокураториї скарбу дра Збигн. Смольку, дїйстним секретарем тої-ж прокураториї.

**— Ц. к. Намістництво** оголошує, що обхід комісиї і експроприяцийна розправа для уладжень до добування і достарчування води на стациях: Куровичі, Волків, Дунаїв і Підгайцї відбудуть ся дня 16 липня 1907 і в слїдуючих по нїм днях. Початок о год. 10 рано від стациї в Куровичах. Виказн ґрунтів, котрі мають бути заняті, будуть виставлені в громадских урядах в Соловій, Куровичах, Волкові, Дунаєві і Підгайцях, від дня 28 с. м. через 14 днїв. Закиди против вивласнення можна вносити в тих 14 днях до ц. к. старостваг в Перемишлянах і Підгайцях або на руки комісиї на місцї.

**— Краєвий Видїл** оголошує конкурс на дві стипендиї імени кн. Льва Сапіги по 950 К річно, взглядно на одну в квоті 1900 К річно. Стипендиї призначені для молодих людий (без ріжницї народности і віроісповіданя), котрі укінчивши з відзначенем університетскі студиї, хотять в р. 1907/8 удати ся за границю в цїли дальшого образованя. Поданя треба вносити до дня 2 серпня с. р. безпосередно до краєвого Видїлу.

**— Руске товариство педаґоґічне** пригадує, що загальні ювилейні збори відбудуть ся в суботу 29 червня о 10 год. рано в великій салї „Народного Дому" у Львові. По полудни відбуде ся ювилейний концерт, в якім возьмуть участь хори учениць обох приватних женьских шкіл і учеників великої бурси товариства. Сей последний хор — то безперечно найлїпший тепер хор у Львові. Близшу проґраму концерту подадуть афіші.— По концертї відбуде ся комерс в комнатах „Народної Гостинницї". Набувати або замовляти білєти в „Рускій Бесїдї", в „Сокільскім Базарі", в „книгарни Шевченка" або в канцеляриї товариства (Сикстуска 47 від 3-тої до 8-ої години по полудни) треба вже тепер, бо в сам день концерту білєтів не стане.

**— Висший музичний Інститут у Львові.** Річні іспити враз з продукциями кляс фортепянових відбудуть ся в льокали „Інститута" (ул. Бірменьска ч. 2) дня 28 червня (в пятницю) пополудни о 3 годині в клясах I—IV; дня 29 червня (в суботу) рано о 10 годині в клясах від V—VII. Дирекция має честь сею оповісткою запросити Вп. родичів, елевів і інтересованих. По іспитї будуть роздані кваліфікацийні сьвідоцтва.— Вступ вільний.

**— Дрібні вісти.** Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів доносить, що дня 21-го с. м. отворено в Васильківцях, гусятиньского повіта, при тамошнім почтовім урядї телефонїчну стацию з обмеженою службою дневною. — Пятьдесятьлїтний сторож каменицї при ул. Цебульній ч. 4 у Львові, Юл. Барт, замикаючи вчера вечером браму каменицї, упав нагле на землю і помер на місцї. — Катерина Германова, жінка кондуктора кінного грамваю, обходила ся так неосторожно зі спіритусовою машинкою, що спіритус експльодував і запалив на ній одїнє. Вправдї огонь угашено на ній, але Германова потерпіла дуже значні попареня. — В каменици при ул. Барскій ч. 1 у Львові кинув ся вчера перед полуднем в самоубийчім намірі з вікна II. поверха на улицю Юл. Айзлер з Будапешту. Айзлер падучи на брук, зломив по дорозї лїхтарню ґазову і ударивши головою о камінь, погиб на місцї. Причиною самоубийства була невилїчима грудна недуга.

**— Зміни почтових розпоряджень в міжнароднім союзї.** Дня 1. жовтня с. р. увійдуть в житє нові почтові розпорядженя дотикаючі руху в міжнароднім почтовім союзї. Оплата заграничних листів буде виносити 25 сот., за перші 20 ґр. а 15 сот. за кождих дальших 20 ґр. ваги. Всї инші почтові оплати полишають ся незмінені, отже також і подвійна оплата за листи недостаточно оплачені. Новостию буде те, що буде можна оплачувати відповідь не лиш на переписні картки але й на листи. В тій цїли в краях, котрі на се згодять ся, будуть видавати ся т. зв. „купони на відповідь". Такий купон вкладає ся до листу а відбираючий може єго виміняти в почтовім урядї за марку відповідної вартости. Відвічальність за згублені рекомендовані пересилки буде тепер обовязувати всї держави, котрі належать до почтового союза. На переписних картах вільно буде уміщувати приватні донесеня на лївім боцї верхної (адресової) сторони карти. На приватних картах не треба буде додавати написи „переписна карта". Величість тих карт має виносити найбільше 14 : 9 цтм., а не менше, як 10 : 7 цтм. Впрочім ті карти можна оплачувати, як друки, коли нема на них більше, як 5 слів, взглядно поодиноких букв. Почтові переказн можна буде посилати до 1000 К з виїмком Болївиї, Болгариї, Колюмбії, Грециї і Туреччини, де задержано обмежене високости грошевої посилки до 500 К. Вкінци годить ся зазначити, що Арґентина, Колюмбія, Чорногора і данскі кольонії обняли виміну ґазет.

**— Іспит зрілости в учит. семинариї в Самборі** відбув ся в днях 14—23 с. м. під проводом радника шкільного п. Матієва. До іспиту приступило 45 абітуриєнтів. Здало іспит 36, між ними 5 з відзначенем, 7 одержало поправку, а 2 репробовано. Між иншими здали: Антонів Михайло, Беч Дмитро, Федевич Володимир, Грибович Николай з відзначенем, Кирчів Петро, Ковальчик Михайло, Ковалик Володислав, Островерха Николай, Плеканець Василь, Пікас Григорій, Підлужний Теодор. Стецьків Іван, Шабакевич Осип, Щебель Іван, Трильовский Ярослав, Весоловский Семен.

**— Загальні збори тов. „Шкільна Поміч" в Сокали** відбудуть ся дня 6 лат. линня т. є в суботу о год. 11 рано у власнім домі при ул. Шляхотскій, де вже міститъ ся селяньска бурса св. о. Николая. Перед загальними зборами відправить ся в церкві св. Михаїла служба Божа о год. $9^{1}/_{2}$ а відтак посьвячене новонабутої реальности для бурси. З причини проектованої зміни статутів товариства упрашає ся П. Т. членів о чисельну участь. — *Видїл.*

**— Скандал на букарештеньскім універсітетї.** З Букарешту доносять, що прокураториа попала там на слїд нечуваного обманьства. Недавно тому універсітетскі власти викрили, що двох слухачів мали фальшиві сьвідоцтва зрілости. Сю справу передано прокураториї, а та, розслїджуючи єї, ствердила, що около 400 слухачів має фальшиві сьвідоцтва зрілости. На сам правний факультет ходило около 300 студентів, котрі не мали сьвідоцтв зрілости, а властиво мали, але підроблені. Сьвідоцтва фаль-

---

— Якже може єму добре житись? Атжеж нїчого не могло змінити ся!

— Все змінило ся! — скрикнув він наразом, немов відгадуючи мої гадки — все змінило ся! Знаєте ви, найщирійший приятелю моєї души (вже з малку він так називав мене), знаєте ви, що нїколи нїчого не було поганого і тяжкого, а лише здавало ся таким з необдуманя. Нинї розумію все і тому то жию добре... Є все добре, що дїє ся; такий лад...

Я дивував ся і не розумів, слухаючи; нїколи аж до нинї він не говорив загадками...

Нараз він зупинив ся і взяв книжку в руки.

— Глядїть, ось чим я тепер займаю ся! — сказав, показуючи менї книжку.

Я поглянув — і побачив дивні, незрозумілі значки.

— Позвольте... яка то книжка? В якій мові?

Я витягнув руку, але він відтяг до себе книжку і замкнув.

— Нї, для вас то ще за скоро! — говорив тихо і якось сумно — ви ще не зрозуміли би... а я розумію все!.. Колиб ви могли зрозуміти одно лише слово, то занехали би все і відійшли би... але того не можна... То не по ладу...

Я зірвав ся з софки, що на ній коло него сидїв і станув стовпом, немов прикований до місця. Я почув нараз щось дивовижного, що не дало ся вияснити. В грудях серце немов перестало битись, а на мене повіяло ледовим холодом. Мимохіть я зажмурив очи. Здавало ся менї, що умираю.

Не знаю, як довго то тревало. Коли я розтворив очи, то зі страху хопив ся за голову.

— Боже мій! Що то?... Де я?

Я стояв серед темної, цїлком пустої комнати, тільки слабо осьвіченої відблеском лїхтарень з улицї. Довкола було тихо; не було чути навіть однїського звуку ані шелесту.

Менї пригадалось все!.. Атжеж я сам перед чотирма роками супроводив єго мертве тїло із сего мешканя!

Я хотїв крикнути — та не міг; чув, як волосе на голові встає... Вбіг до сальону — був так само порожний, а тілько коло одної стїни я замітив приставлену драбину, а побіч цебер з вапном.

Я біг дальше. В темній передній комнатї я спотикнув ся на свій плащ, котрий лежав, кинений на землі; я вхопив єго чим скорше і побіг до дверий.

— А що, як будуть замкнені? — шибнула менї страшна гадка по голові.

Але двері не були замкнені. Я відчинив їх, і не знаю, як збіг зі сходів. Дверника, так як і перше, там не було. Я вибіг на улицю і очунїв серед темноти, мраки і непогоди.

Аж тепер я трохи отямив ся. Трясучи ся на цїлім тїлї, я вдягнув на себе плащ. Але шапки у мене не було; я лишив єї там — де? як?

Не знаю.

шовано в Ясах. Прокуратория розвела в тій справі енергічне слідство. Кількох студентів арештовано.

— **Крадїж в церкві.** З Букачовець доносять, що зі скарбонки церковної в Вишневі украдено сими днями звиж 1000 корон.

— **Смерть під колесами поїзду.** Оногди о годині $11^3/_4$ перед полуднем переїхав зелїзничий поїзд на шляху Львів-Белзець, недалеко стациї Завадів селянина Олексу Макуловского, котрий погиб на місци.

# Телеґрами.

**Відень** 27 червня. Нинїшне засїдане палати послів зачало ся о год. 11 мін. 30. Президент др. Вайскірхнер просить, аби вільно єму було у відповіди на престольну промову зложити Цїсареви подяку за санкцию виборчої реформи і заяву преданности. Палата приймила то внесене оплесками до відомости. — З черги оповіщено вислїд виборів 12 секретарів і 2 господарів, довершених на послїднїм засїданю. Між иншими вибрано секретарем польского посла Яблоньского. — П. Абрагамович в письмі до президиї заявляє, що будучи вибраний з двох округів галицких, складає мандат з львівского округа сїльского і просить о покликанє заступника свого п. Ант. Маслянки до обнятя посольских обовязків. Президент заявляє, що зарядить що треба. — П. Президент міністрів бар. Бек предложив проєкт закона, зміняючий закон в справі реґуляміну ради державної. — П. Міністер справ внутрішних бар. Бінерт предложив проєкт закона в справі прас друкарских. — П. Міністер скарбу др. Коритовский предложив проєкт закона в справі вичеканеня золотвх 100-коронівок і срібних 5-коронівок (ювилейних), як також проєкт закона, котрим дає ся єму повновласть порозуміти ся в тій справі з кабінетом угорским. Дальше предложив п. Міністер скарбу проєкт закона в справі пупілярної безпечности книжочок вкладкових Банку краєвого Галичини і проєкт закона о уміщуваню гроший малолїтних в касах ощадности і почтовім уряді ощадности. Вкінци предложив п. Міністер скарбу проєкт закона фінансового і буджет на рік 1907, як також буджетову провізорию на час від 1. серпня до 31. грудня с. р. — Година 2, засїданє треває дальше.

**Відень** 27 червня. Нїмецкі посли поступові постановили утворити вільнодумний союз нїмецкий.

**Відень** 27 червня. Студенти хорватскі наміряли устроїти демонстрацию против Векерлього однако полїция розігнала товпу.

**Ревель** 27-го червня. Контрторпедовець „Бдтельний“ в часї вправ вилетів у воздух, в наслїдок експльозиї міни, на яку наїхав.

**Петербург** 27 червня. В Царскім Селї арештовано якогось революционїста в мундурі полковника.

**Петербург** 27 червня. Гурка віддано під суд карний департаменту касацийного сенату і усунено єго тимчасово від повненя обовязків віцеміністра справ внутрішних.

**Монпеліє** 27 червня. Марселїн Альберт вчера по полудни віддав ся в руки судових властий.

**Аржеліср** 27 червня. Збори відпоручників комітету виноробів заявили, що ухвалений палатою закон о охоронї чистоти вина єсть невідповідний.

**Вільфранш** 27 червня. 620 збунтованих дояків 17 полку піх. відїхало на покладї двох воєнних кораблів до Тунїсу.

## Курс львівский.

| Дня 27-го червня 1907. | Платять К с | Жадають К с |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | | |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 580·— | 590·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | 103·— | 110·— |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . . . . | 560·— | 568·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку. | 400·— | 500·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5% преміов. . . . . | 110·50 | 111·20 |
| Банку гіпот $4^1/_2$% . . . . . . . . | 100·— | 100·70 |
| $4^1/_2$% листи застав. Банку краєв. | 101·— | 101·70 |
| 4% листи застав. Банку краєв. . | 96·80 | 97·50 |
| Листи застав. Тов. кред. 4% . . . | 97·— | —·— |
| „ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт. | 97·— | —·— |
| „ „ 4% льос. в 56 лїт. | 95·60 | 96·30 |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . . . | 97·50 | 98·20 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем. | —·— | —·— |
| „ „ „ „ $4^1/_2$% . . | 100·— | 101·20 |
| Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор. | 96·50 | 97·20 |
| Позичка краєв. в 1873 р. по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 кор. | 96·80 | 97·50 |
| „ м. Львова 4% по 200 кор. | 95·20 | 95·90 |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . . . . . | 85·— | 95·— |
| Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . . | 44·50 | 46·50 |
| Угорскі черв. хреста . . | 26·90 | 28·90 |
| Італїянь. черв. хр. 25 фр. . . | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20 кор. . . | 63·— | 73·— |
| Базиліка 10 кор. . . | 21·— | 23·— |
| Joszif 4 кор. . . | 8·25 | 9·50 |
| Сербскі табакові 10 фр. . . | 9·50 | 11·— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цїсарский . . . . . . . . . | 11·35 | 11·39 |
| Рубель паперовий . . . . . . . | 2·51 | 2·53 |
| 100 марок нїмецких . . . . . . . | 117·77 | 118·95 |
| Доляр американьский . . . . . . | 4·80 | 5·— |



## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

**Примітка.** Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

### Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

### Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*,
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

### Поїзди льокальні.

#### До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

#### Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).